

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 12. decembra 2006 *

Vo veci T-155/04,

SELEX Sistemi Integrati SpA, predtým Alenia Marconi Systems SpA, so sídlom
v Ríme (Taliansko), v zastúpení: F. Sciaudone, advokát,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne P. Oliver a L. Visaggio,
neskôr A. Bouquet, L. Visaggio a F. Amato, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska organizácia pre bezpečnosť letovej prevádzky, (Eurocontrol),
v zastúpení: F. Montag a T. Wessely, advokáti,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia Komisie z 12. februára 2004, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobkyne týkajúca sa údajného porušenia ustanovení Zmluvy ES v oblasti hospodárskej súťaže, ktorého sa mal dopustiť Eurocontrol,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová,
tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 31. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1. Právny základ Eurocontrolu

- 1 Európska organizácia pre bezpečnosť letovej prevádzky (Eurocontrol), ktorá je medzinárodnou organizáciou regionálneho charakteru v oblasti leteckej dopravy,

bola založená rôznymi európskymi štátmi, členmi a nečlenmi Spoločenstva, Medzinárodným dohovorom Eurocontrol o spolupráci v oblasti bezpečnosti letovej prevádzky z 13. decembra 1960 v znení ďalších zmien a doplnení a v úplnom znení protokolu z 27. júna 1997 (ďalej len „dohovor“) s cieľom upevniť spoluprácu štátov dohovoru v oblasti letovej prevádzky a rozvíjať vzájomné spoločné činnosti s cieľom zosúladenia a integrácie potrebných na vytvorenie jednotného systému riadenia letovej premávky, Air traffic management (ATM). Aj keď dohovor ešte nie je formálne účinný, keďže nebol ratifikovaný všetkými stranami dohovoru, jeho ustanovenia sa prechodne uplatňujú od roku 1998, v súlade s rozhodnutím stálej komisie Eurocontrolu prijatým v decembri 1997. Taliansko pristúpilo k Eurocontrolu 1. apríla 1996. V roku 2002 Spoločenstvo a jeho členské štáty podpísali protokol, ktorý zatiaľ nevstúpil do platnosti, týkajúci sa pristúpenia Európskeho spoločenstva k Eurocontrolu. Spoločenstvo sa rozhodlo schváliť tento protokol rozhodnutím Rady 2004/636/ES z 29. apríla 2004 o uzatvorení Európskym spoločenstvom Protokolu o pristúpení Európskeho spoločenstva k Eurocontrolu (Ú. v. EÚ L 304, s. 209; Mim. vyd. 07/008, s. 330). Od roku 2003 sa určité ustanovenia tohto protokolu prechodne uplatňujú, až kým nedôjde k jeho ratifikácii všetkými stranami dohovoru.

2. *Právo Spoločenstva*

- 2 V smernici Rady 93/65/EHS z 19. júla 1993 o definovaní a používaní zlučiteľných technických špecifikácií pri obstarávaní zariadenia a systémov riadenia letovej prevádzky (Ú. v. ES L 187, s. 52; Mim. vyd. 07/002, s. 44), zmenenej a doplnenej smernicou Komisie 97/15/ES prijímajúcou normy Eurocontrolu (Ú. v. ES L 95, s. 16; Mim. vyd. 07/003, s. 27), Rada stanovila prijatie technických špecifikácií Spoločenstva v oblasti ATM na základe zodpovedajúcich technických špecifikácií určených Eurocontrolom.

3 Články 1 až 5 smernice 93/65 sú upravené takto:

„Článok 1

Táto smernica sa použije na definovanie a používanie zlučiteľných technických špecifikácií pri obstarávaní zariadenia a systémov riadenia letovej prevádzky, najmä:

- komunikačné systémy,
- pozorovacie systémy,
- systémy zabezpečujúce automatizovanú pomoc pre riadenie letovej prevádzky, a
- navigačné systémy.

Článok 2

Na účely tejto smernice:

- a) technická špecifikácia znamená technické požiadavky zahrnuté najmä v súťažných podkladoch, ktoré určujú charakter práce, materiálu, výrobu alebo dodávky, a ktoré umožňujú popísať povahu práce, materiálu, výrobu

alebo dodávky objektívne takým spôsobom, aby spĺňal účel, na ktorý je zmluvným subjektom určený. Takéto technické predpisy môžu zahŕňať kvalitu, výkon, bezpečnosť a rozmery, ako aj požiadavky na materiál, výrobok alebo dodávku vzhľadom na zabezpečenie kvality, terminológiu, symboly, testovanie a testovacie metódy, balenie, značkovanie a štítkovanie;

- b) norma znamená technickú špecifikáciu schválenú uznaným normalizačným orgánom pre opakované alebo nepretržité používanie, s ktorou zhoda nie je v zásade povinná;
- c) norma Eurocontrolu znamená povinné prvky špecifikácií Eurocontrolu pre fyzikálne vlastnosti, konfiguráciu, materiál, výkon, personál alebo postup, ktorých jednotné uplatňovanie sa považuje za základ pre vykonávanie systému integrovaných služieb leteckej dopravy (ATS) (povinné prvky tvoria časť dokumentu normy Eurocontrolu).

Článok 3

1. Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 6 identifikuje a prijme normy Eurocontrolu a následné úpravy Eurocontrolu týchto noriem najmä k tým normám Eurocontrolu, ktoré sa vzťahujú na oblasti uvedené v prílohe I a ktoré sa majú stať záväznými na základe práva Spoločenstva. Komisia uverejní odkazy na všetky technické špecifikácie, ktoré sa takto stanú záväznými, uverejnením v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

2. Aby sa zabezpečila pokiaľ možno najväčšia komplexnosť prílohy I, v ktorej sú uvedené normy Eurocontrolu, ktoré majú byť vydané, Komisia podľa postupu uvedeného v článku 6 a po porade s Eurocontrolom môže v prípade potreby upraviť prílohu I v súlade s úpravami, ktoré vykonal Eurocontrol.

...

Článok 4

S cieľom doplniť podľa potreby proces zavádzania noriem Eurocontrolu Komisia môže dať normalizačné mandáty orgánom pre európsku normalizáciu v súlade so smernicou 83/189/EHS a po konzultácii s Eurocontrolom.

Článok 5

1. Bez toho, aby boli dotknuté smernice 77/62/EHS a 90/531/EHS, členské štáty podniknú všetky kroky nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby sa vo všeobecných dokumentoch alebo špecifikáciách vzťahujúcich sa na každú zmluvu obstarávateľa definovaného v prílohe II, odkázali na špecifikácie prijaté v súlade s touto smernicou, ak sa nakupuje zariadenie pre leteckú navigáciu.

2. K zabezpečeniu čo možno najkomplexnejšej prílohy II členské štáty oznámia Komisii akékoľvek zmeny vykonané vo svojich zoznamoch. Komisia upraví prílohu II v súlade s postupom uvedeným v článku 6.“

Skutkové okolnosti a konanie pred podaním žaloby

1. Úloha a činnosť Eurocontrolu

- 4 Aby Eurocontrol uskutočnil svoj cieľ spočívajúci v rozvoji jednotného systému riadenia letovej premávky v Európe, rozvíja, koordinuje a plánuje uskutočnenie celoeurópskych stratégií a na ne sa vzťahujúcich akčných plánov za účasti vnútroštátnych orgánov, dodávateľov služieb letovej prevádzky, civilných a vojenských užívateľov vzdušného priestoru, letísk, leteckého priemyslu, profesijných organizácií a dotknutých európskych inštitúcií. Prejednávaná vec sa týka len troch oblastí činnosti Eurocontrolu.

- 5 Hlavnou oblasťou činnosti, ktorej sa dotýka prejednávaná vec, je činnosť právnej úpravy, normalizácie a schvaľovania. V rámci cieľov stanovených dohovorom sa členské štáty Eurocontrolu najmä dohodli, že prijímú a budú uplatňovať „spoločné normy a špecifikácie“ v oblasti letovej prevádzky. Úprava týchto noriem a špecifikácií bola zverená Eurocontrolu. Konkrétne technické normy a špecifikácie vypracováva agentúra, výkonný orgán Eurocontrolu, ktorý podlieha právomoci rady tejto organizácie zloženej zo zástupcov členských štátov Eurocontrolu (riaditelia správ civilného letectva každého členského štátu organizácie), ktorej prináleží rozhodnúť o prijatí takto vypracovaných technických noriem. Eurocontrol vykonáva činnosti týkajúce sa normalizácie najmä v rámci programu Eatchip (európsky program zosúladenia a integrácie leteckej dopravy), ktorý bol vytvorený v roku 1990 Európskou konferenciou pre civilné letectvo (ECAC) s cieľom dosiahnuť zosúladenie a následne konečným spôsobom integrovať systémy ATM v členských štátoch konferencie.

- 6 Komisia dosiaľ prijala tri normy vypracované Eurocontrolom ako technické špecifikácie Spoločenstva v zmysle smernice 93/65 [pozri smernicu 97/15 a nariadenie Komisie (ES) č. 2082/2000 zo 6. septembra 2000, ktorým sa prijímajú technické normy Eurocontrol a mení a dopĺňa smernica 97/15/ES (Ú. v. ES L 254, s. 1; Mim. vyd. 07/005, s. 104), zmenené nariadením Komisie (ES) č. 980/2002 zo 4. júna 2002 (Ú. v. ES L 150, s. 38; Mim. vyd. 07/006, s. 271)]:

- technická norma Eurocontrolu pre priamu výmenu dát (OLDI),
 - technická norma Eurocontrolu pre zobrazovanie výmeny dát služby leteckej dopravy (ADEXP),
 - technická norma Eurocontrolu pod názvom Výmena letových dát — dokument riadenia prepojenia (FDE-ICD).
- 7 Druhou oblasťou činnosti dotknutou touto vecou je poslanie Eurocontrolu v oblasti výskumu a vývoja, ktoré spočíva na jednej strane v koordinácii vnútroštátnych politík výskumu a vývoja v oblasti letovej prevádzky a na druhej strane vo vedení spoločných činností týkajúcich sa štúdií a vývoja nových technológií v tejto oblasti. Týmto spôsobom Eurocontrol vyvíja a obstaráva prototypy zariadení a systémov ATM, napríklad systémov radarovej kontroly s cieľom najmä umožniť definovať a potvrdiť nové technické normy a špecifikácie. Jeden zo systémov vyvinutých týmto spôsobom je radarový systém ARTAS, v súvislosti s ktorým podnik Thomson-CSF (dnes s obchodným menom Thales) získal zmluvu o vývoji v nadväznosti na postup verejného obstarávania. V rámci tejto oblasti činnosti Eurocontrol vytvoril režim práv duševného vlastníctva týkajúcich sa prototypov vyvíjaných podnikmi, s ktorými uzavrel zmluvy o vývoji, osobitne v súvislosti s počítačovými programami. Následná

prístupnosť týchto práv duševného vlastníctva pre ostatné konkurenčné podniky a najmä bezodplatnosť prístupu k nim závisí najmä od skutočnosti, či zmluvní partneri vyvinuli tieto počítačové programy osobitne v rámci zmluvy o výskume uzavretej s Eurocontrolom, alebo či ide o použitie už existujúcich produktov.

- 8 Treťou a poslednou oblasťou činnosti dotknutou touto vecou je pomoc poskytovaná na žiadosť správnym orgánom členských štátov Eurocontrolu, najmä v oblasti plánovania, špecifikácie a vytvorenia služieb a systémov ATM. V rámci toho môže byť Eurocontrol požiadaný predovšetkým, aby pomohol vnútroštátnym orgánom kontroly leteckej dopravy vytvoriť postupy verejného obstarávania týkajúce sa dodania zariadenia a systémov ATM.

2. Konanie pred podaním žaloby

- 9 Žalobkyňa, SELEX Sistemi Integrati SpA (pôvodne Alenia Marconi Systems SpA), pôsobí od roku 1961 v oblasti systémov riadenia letovej prevádzky. Dňa 28. októbra 1997 podala Komisii sťažnosť podľa článku 3 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho článku [81] a [82] Zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), ktorou upozornila Komisiu na údajné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže Eurocontrolom pri výkone jej úlohy štandardizácie týkajúcej sa zaradení a systémov ATM (ďalej len „sťažnosť“).

10 Sťažnosť obsahovala tieto výhrady:

- režim práv duševného vlastníctva týkajúci sa zmlúv o vývoji a obstarávaní prototypov nových systémov, podsystémov hardvéru a softvéru určených na uplatnenie v oblasti ATM uzavretých Eurocontrolom je takej povahy, že môže vytvárať skutočné monopoly v rámci výroby systémov, ktoré sú následne predmetom normalizácie prostredníctvom Eurocontrolu,
- táto situácia je o to závažnejšia, že Eurocontrol neuskutočnil opatrenia na zabezpečenie dodržiavania zásad transparentnosti, otvorenosti a zákazu diskriminácie v rámci obstarávania prototypov systémov a podsystémov používaných na definovanie noriem,
- zo súčasného systému okrem toho vyplýva, že podniky, ktoré dodávajú prototypy používané na účely normalizácie, sú v rámci verejného obstarávania organizovaného vnútroštátnymi orgánmi s cieľom získať zariadenia ATM oproti svojim konkurentom v osobitne výhodnej situácii.

11 Žalobkyňa doplnila svoju sťažnosť listami z 15. mája a 29. septembra 1998.

12 Dňa 3. novembra 1998 listom podpísaným generálnymi riaditeľmi generálneho riaditeľstva (GR) „Hospodárska súťaž“ a GR „Doprava“ (ďalej len „list z 3. novembra 1998“) vyzvala Komisia Eurocontrol, aby k sťažnosti predložil svoje pripomienky. Prílohou tohto listu bola stručná analýza uskutočnená oddeleniami Komisie, ktorá

vysvetľovala problémy, ktoré by mohli vyplývať z činností Eurocontrolu namietaných žalobou, najmä vo vzťahu k fungovaniu vnútorného trhu produktov, systémov a služieb ATM. Komisia však v každom prípade upresnila, že táto analýza sa nedotýka uplatnenia pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže v prejednávanej veci. Dňa 12. novembra 1998 oboznámila Komisia žalobkyňu s existenciou a obsahom listu z 3. novembra 1998.

- 13 V odpovedi na výzvu Komisie predložil Eurocontrol svoje pripomienky k sťažnosti, ako aj k analýze Komisie listom z 2. júla 1999, ktorý tvoril dvojstranný list spolu s dvanástimi stranami pripomienok. Pripomienky Komisia zaslala listom z 12. augusta 1999 žalobkyňi, ktorá k nim zaujala stanovisko v listoch zo 14. februára a 28. marca 2000.
- 14 Listom z 15. júna 2000 Komisia oznámila žalobkyňi, že podľa jej názoru skutočnosti oznámené v sťažnosti nepatria do pôsobnosti článku 82 ES a že v každom prípade jej neumožňujú dospieť k záveru, že došlo k porušeniu tohto článku. Listami z 15. januára 2001 a 2. augusta 2002 žalobkyňa potvrdila svoje stanovisko. Listom z 25. septembra 2003, v súlade s článkom 6 nariadenia Komisie (ES) č. 2842/98 z 22. decembra 1998 o vypočutí strán v určitých konaniach podľa článkov [81] a [82] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 354, s. 18; Mim. vyd. 07/004, s. 204), Komisia napriek tomu oznámila žalobkyňi, že nepovažuje dôvody uvedené v sťažnosti za dostatočné na to, aby sa jej vyhovel. Listom zo 14. novembra 2003 žalobkyňa opätovne odpovedala, že jej názor ostáva nezmenený.
- 15 Listom z 12. februára 2004 Komisia zamietla sťažnosť (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) potvrdiac, v podstate, svoje posúdenie už vyjadrené v liste z 25. septembra 2003. V napadnutom rozhodnutí tvrdí najmä, že:

- pravidlá hospodárskej súťaže Spoločenstva sa v zásade uplatňujú na medzinárodné organizácie ako je Eurocontrol za podmienky, že konkrétne uvedené činnosti možno označiť za hospodárske činnosti,

- činnosti Eurocontrolu, ktoré boli predmetom sťažnosti, nie sú hospodárskej povahy, a v dôsledku toho Eurocontrol nemožno považovať za podnik v zmysle článku 82 ES a v každom prípade, ak by aj boli tieto činnosti považované za činnosti podniku, nie sú v rozpore s článkom 82 ES,

- technická normalizácia je činnosťou vo verejnom záujme a Eurocontrol ju vykonáva bezodplatne, bez vytvárania zisku alebo sledovania súkromných cieľov a jej predmetom nie je stanovovať platby alebo dávky, ktoré by mali používatelia platiť, čo vylučuje hospodársku povahu,

- v súvislosti s obstarávaním prototypov a správou práv duševného vlastníctva sťažnosť neopisuje žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by mohla byť považovaná za zneužitie dominantného postavenia,

- v súvislosti s režimom práv duševného vlastníctva Eurocontrol podnikom, ktoré na tom majú záujem, bezodplatne sprístupňuje práva duševného vlastníctva, ktoré získal v rámci svojich činností výskumu a vývoja; ak by sa aj správa práv duševného vlastníctva považovala za hospodársku činnosť, skutočnosť, že podniky, ktoré sa zúčastňovali na výskume a vývoji, majú technickú výhodu, ktorú môžu využiť v rámci verejného obstarávania, nemôže byť považovaná za zneužitie dominantného postavenia, ktoré by bolo možné pripísať Eurocontrolu,

- v súvislosti s činnosťami týkajúcimi sa pomoci, ktorú Eurocontrol na základe žiadosti poskytuje vnútroštátnym správny orgánom, je nutné uviesť, že nemôžu byť považované za činnosti hospodárskej povahy, keďže sú uskutočňované bezodplatne; okrem toho v rámci týchto činností Eurocontrol nedisponuje žiadnou rozhodovacou právomocou, ktorá prináleží výlučne vnútroštátnym správny orgánom.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a návrhy účastníkov konania

- 16 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. apríla 2004 podala túto žalobu.
- 17 Vo svojom vyjadrení z 1. septembra 2004 doručenom do kancelárie Súdneho dvora 2. septembra 2004 požiadal Eurocontrol o povolenie svojho vstupu ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 18 Uznesením z 25. októbra 2004 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa v súlade s článkom 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa povolil vstup Eurocontrolu ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie prostredníctvom prednesu jej pripomienok v rámci ústnej časti konania.
- 19 Podaním doručeným 25. februára 2005 žalobkyňa navrhla vyzvať Komisiu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, aby predložila list z 3. novembra 1998, všetky ďalšie dokumenty vyhotovené jej oddeleniami v rámci správneho konania, technické analýzy, prípadnú korešpondenciu jej oddelení s Eurocontrolom, ako aj dokumenty vytvorené Eurocontrolom.

- 20 Listom z 11. marca 2005 doručeným 18. marca 2005 Komisia predložila list z 3. novembra 1998. Tvrdiac, že nedisponuje inými dokumentmi, ktoré by bolo potrebné doložiť do spisu v prejednávanej veci, a že návrh žalobkyne bol všeobecný a neodôvodnený, navyše namietala proti návrhu žalobkyne.
- 21 Rozhodnutím z 5. apríla 2005 predseda druhej komory Súdneho dvora na základe článku 64 ods. 3 písm. b) rokovacieho poriadku vyzval vedľajšieho účastníka konania na predloženie svojho vyjadrenia.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. apríla 2005 predložila žalobkyňa návrh na vykonanie dôkazných prostriedkov, ktorých predmetom by malo byť vypočutie svedkov a predloženie dokumentov Komisiou, a predložila tiež tri nové žalobné dôvody založené na nesprávnom posúdení skutkových a právnych okolností, na porušení povinnosti obozretnosti, nestrannosti a na zneužití právomoci vyplývajúcom z porušenia práva žalobkyne na informácie a z porušenia zásady kontradiktórnosti konania.
- 23 Vedľajší účastník konania podal svoje vyjadrenie 16. júna 2005.
- 24 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (druhá komora) rozhodol začať ústnu časť konania bez predchádzajúceho dokazovania. Napriek tomu sa však rozhodol položiť účastníkom konania otázky, pričom ich vyzval, aby na ne odpovedali ústne na pojednávaní.

- 25 Prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní 31. januára 2006. V nadväznosti na pripomienky Súdu prvého stupňa žalobkyňa okrem iného čiastočne zmenila svoje pôvodné návrhy.
- 26 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil a/alebo zmenil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu nákladov a trov konania.
- 27 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O prípustnosti návrhu žalobkyne na zrušenie a/alebo zmenu napadnutého rozhodnutia

- 28 Žalobkyňa neupresňuje, či má byť návrh na zmenu považovaný za subsidiárny návrh. V každom prípade podľa ustálenej judikatúry nepatrí do právomoci sudcu

Spoločenstva, aby v rámci prieskumu zákonnosti, ktorú vykonáva, dával inštitúciám Spoločenstva príkazy alebo ich nahrádzal, pričom však dotknutý správny orgán je povinný prijať opatrenia, ktoré vyžaduje výkon rozsudku vyhláseného v rámci žaloby o neplatnosť (rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. januára 1998, Ladbroke Racing/Komisia, T-67/94, Zb. s. II-1, bod 200, a z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 53).

- 29 Z tohto dôvodu je potrebné prvú časť návrhov žalobkyne v časti týkajúcej sa zmeny napadnutého rozhodnutia zamietnuť ako neprípustnú.

2. O prípustnosti nových žalobných dôvodov žalobkyne

Pripomienky účastníkov konania

- 30 Podaním doručeným Súdu prvého stupňa 27. apríla 2005 žalobkyňa predložila tri nové žalobné dôvody založené na nesprávnom posúdení skutkových a právnych okolností, na porušení povinnosti obozretnosti, nestrannosti a na zneužití právomoci vyplývajúcom z porušenia práva žalobkyne na informácie a z porušenia zásady kontradiktórnosti konania.
- 31 Žalobkyňa v zmysle článku 48 rokovacieho poriadku odôvodňuje predloženie nových žalobných dôvodov po skončení písomnej časti konania objavením sa nových skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Preto podľa názoru žalobkyne to, že Komisia predložila list z 3. novembra 1998 v prílohe svojich pripomienok z 11. marca 2005, predstavuje takúto novú skutočnosť. V podaní

predloženom 27. apríla 2005 tvrdí, že až pri preštudovaní vyjadrenia k žalobe, ku ktorému bol pripojený list riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999, zistila, že list z 3. novembra 1998 nebol len zaslaním sťažnosti, ale že obsahoval tiež analýzu Komisie podpísanú dvoma jej generálnymi riaditeľmi.

- 32 Komisia sa domnieva, že tieto dva nové žalobné dôvody je potrebné zamietnuť ako neprípustné. Žalobkyňa bola dostatočne oboznámená so zásielkou, s jej obsahom a s osobami, ktoré podpísali list z 3. novembra 1998, už po preštudovaní listu z 12. novembra 1998.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 33 Podľa článku 48 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku je uvádzanie nových dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Je preto potrebné preskúmať, či je to tak aj v prejednávanej veci.
- 34 V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že žalobkyni bolo v liste z 12. novembra 1998 (pozri bod 12 vyššie) oznámené, že generálni riaditelia GR „Hospodárska súťaž“ a GR „Doprava“ zaslali, po preskúmaní právnych a hospodárskych aspektov uvedených v sťažnosti, Eurocontrolu list, v ktorom ho vyzývali, aby predložil svoje pripomienky, že upriamili pozornosť Eurocontrolu na určité aspekty jeho politiky normalizácie a že Eurocontrol bol osobitne vyzvaný, aby si stanovil, v spolupráci s oddeleniami Komisie, neutrálny a súdržný prístup k vzťahom s podnikmi. List sa končil oznámením, že žalobkyňa bude oboznámená s odpoveďou Eurocontrolu, ako aj s vývojom diskusie medzi oddeleniami Komisie a Eurocontrolom.

- 35 Je potrebné konštatovať, že bežné oznámenie o zaslaní sťažnosti nebýva v zásade podpisované generálnym riaditeľom Komisie, o to menej dvoma generálnymi riaditeľmi. Okrem toho informácia poskytnutá žalobkyni, v ktorej Komisia upriamila pozornosť Eurocontrolu na určité aspekty jeho politiky normalizácie a oznámila mu, že má záujem iniciovať vzájomnú diskusiu, umožňuje vyvodiť, že list z 3. novembra 1998 obsahoval pravdepodobne úvahy o podstate skúmanej sťažnosti. Táto skutočnosť bola ďalej potvrdená pripomienkami Eurocontrol k sťažnosti z 2. júla 1999, ktoré boli zaslané žalobkyni listom z 12. augusta 1999. V úvodnej časti týchto pripomienok sa výslovne uvádza, že sťažnosť bola „sprevádzaná krátkou analýzou Komisie, ktorá v stručnosti zhrnula predbežnú štúdiu právnych aspektov a komentovala činnosti Eurocontrolu, ktoré by bolo možné kritizovať a ktoré je potrebné zosúladiť s praxou Spoločenstva“.
- 36 V tomto kontexte sa zdá, že list riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999 neobsahoval viac údajov o existencii analýzy podpísanej dvoma generálnymi riaditeľmi Komisie ako list Komisie z 12. novembra 1998 alebo pripomienky Eurocontrolu k sťažnosti.
- 37 V súvislosti s dvoma pasážami listu riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999, ktoré žalobkyňa uvádzala ako dôkaz poznámok vyjadrených Komisiou vo vzťahu k niektorým hlavným činnostiam Eurocontrolu, a s návrhom Komisie na vzájomnú diskusiu o týchto záležitostiach pri príležitosti skúmania sťažnosti je nutné konštatovať, že neobsahujú žiadnu informáciu, ktorá by už predtým nebola uvedená v liste z 12. novembra 1998 alebo v pripomienkach Eurocontrolu k sťažnosti, ktoré dávali dôraz na činnosti Eurocontrolu, ktoré by podľa Komisie bolo možné „kritizovať“.
- 38 Žalobkyňa preto mohla pochopiť, pri preštudovaní listu Komisie z 12. novembra 1998 a pripomienok Eurocontrolu k sťažnosti, ktoré jej boli zaslané 12. augusta 1999, že analýza sporného správania Eurocontrolu bola pripojená k listu

z 3. novembra 1998. Preto je potrebné konštatovať, vzhľadom na list Komisie z 12. novembra 1998, že žalobkyňa nemôže odôvodnene tvrdiť, že až samotné preštudovanie listu riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999 pripojeného k vyjadreniu k žalobe jej umožnilo zistiť, že list z 3. novembra 1998 nebol len bežným oznámením o zaslaní sťažnosti, ale obsahoval tiež analýzu sťažnosti podpísanú dvoma generálnymi riaditeľmi Komisie. Preto sa nemôže odvolávať na uvedený list z 2. júla 1999 ako na skutočnosť, ktorá vyšla najavo až v priebehu konania.

- 39 Ďalej list z 3. novembra 1998 nemá ten význam, aký mu prikladá žalobkyňa. Komisia v ňom nijako nekonštatuje, že by činnosti Eurocontrolu boli hospodárskymi činnosťami a že z tohto dôvodu sa na ne uplatňujú pravidlá Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. Tento list ďalej výslovne upresňuje, že analýza, ktorá je k nemu pripojená, bola uskutočnená „bez toho, aby sa dotkla uplatnenia predpisov Spoločenstva... v oblasti hospodárskej súťaže“, čo vysvetľuje, že skúma aj dopad, ktorý činnosti Eurocontrolu, aj keď nie sú hospodárskymi činnosťami, môžu mať na hospodársku súťaž medzi podnikmi pôsobiacimi v sektore zariadení ATM.
- 40 Z toho vyplýva, že tieto nové žalobné dôvody je potrebné zamietnuť ako neprípustné.

3. O prípustnosti žalobného dôvodu predloženého vedľajším účastníkom konania, založeného na jeho imunite podľa medzinárodného práva verejného

- 41 Vedľajší účastník konania, ktorý podporuje Komisiu, navrhol rovnako ako Komisia, aby sa žaloba zamietla. Na podporu svojich návrhov Eurocontrol zdôrazňuje dva dôvody, založené na nemožnosti uplatniť predpisy Európskej Únie na Eurocontrol

z dôvodu jeho imunity podľa medzinárodného práva verejného a z dôvodu skutočnosti, že Eurocontrol nie je podnikom v zmysle článku 82 ES. Je nutné konštatovať, že prvý z týchto dôvodov Komisia nepredložila.

42 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje v konaní na Súde prvého stupňa na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu, a článok 116 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa síce neodporujú tomu, aby vedľajší účastník konania predložil nové alebo odlišné tvrdenia od tvrdení účastníka konania, ktorého podporuje, pretože inak by sa jeho vedľajšie účastníctvo obmedzovalo len na opakovanie tvrdení uvedených v návrhu, nemožno však pripustiť, aby mu tieto ustanovenia umožnili prostredníctvom nových dôvodov zmeniť alebo pretvoriť rámec sporu určený návrhom (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 23. februára 1961, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký úrad*, 30/59, Zb. s. 3, 37; z 24. marca 1993, *CIRFS a i./Komisia*, C-313/90, Zb. s. I-1125, bod 22, a z 8. júla 1999, *Chemie Linz/Komisia*, C-245/92 P, Zb. s. I-4643, bod 32; rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, *Siemens/Komisia*, T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 21; z 25. júna 1998, *British Airways a British Midland Airways/Komisia*, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 75; z 1. decembra 1999, *Boehringer/Rada a Komisia*, T-125/96 a T-152/96, Zb. s. II-3427, bod 183; z 28. februára 2002, *Atlantic Container Line a i./Komisia*, T-395/94, Zb. s. II-875, bod 382, a z 3. apríla 2003, *BaByliss/Komisia*, T-114/02, Zb. s. II-1279, bod 417).

43 Preto je potrebné uviesť, že keďže vedľajší účastníci musia na základe článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku akceptovať spor v stave, v akom sa nachádza v čase ich vstupu do konania, a návrhy obsiahnuté v ich vyjadreniach nemôžu mať na základe článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora iný predmet, ako je podpora návrhov jedného z hlavných účastníkov konania, Eurocontrol ako vedľajší účastník konania nie je oprávnený predložiť takýto dôvod založený na jeho imunite podľa medzinárodného práva verejného.

44 V dôsledku toho je potrebné prvý dôvod predložený Eurocontrolom zamietnuť ako neprípustný.

4. O návrhu na zrušenie

- 45 Na podporu svojho návrhu na zrušenie žalobkyňa uvádza vo svojej žalobe tri žalobné dôvody založené na nesprávnom posúdení uplatniteľnosti ustanovení Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže na Eurocontrol, zjavne nesprávne posúdenie existencie prípadného porušenia ustanovení Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže a porušenie podstatných formálnych náležitostí.
- 46 Vzhľadom na argumentáciu rozvinutú žalobkyňou sa v každom prípade zdá, že napriek všeobecnému odkazu na „ustanovenia Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže“, sa oba prvé žalobné dôvody v skutočnosti vzťahujú len na článok 82 ES. Preto budú oba prvé žalobné dôvody žalobkyne posudzované výlučne vo vzťahu k tomuto článku.
- 47 Ďalej je potrebné v súvislosti s týmito dvoma žalobnými dôvodmi zdôrazniť, že ak je výrok rozhodnutia Komisie založený na viacerých pilieroch odôvodnenia, z ktorých každý samostatne by postačoval na odôvodnenie tohto výroku, je potrebné zrušiť tento akt v zásade len vtedy, ak by bol každý z týchto pilierov nezákonný. V tomto prípade nesprávne posúdenie alebo iná nezákonnosť, ktorá by sa týkala len jedného z pilierov odôvodnenia, nemôže postačovať na odôvodnenie zrušenia sporného rozhodnutia, pokiaľ by toto nesprávne posúdenie nemalo určujúci vplyv na výrok prijatý inštitúciou, ktorá je autorom tohto rozhodnutia (pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2002, Graphischer Maschinenbau/Komisia, T-126/99, Zb. s. II-2427, body 49 až 51 a tam citovanú judikatúru, a zo 14. decembra 2005, General Electric/Komisia, T-210/01, Zb. s. II-5575, bod 43).
- 48 V tomto prípade článok 82 ES, ktorý mala Komisia podľa žalobkyne uplatniť, zakazuje podniku zneužívať dominantné postavenie na trhu. Okrem podmienky možného ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi toto ustanovenie stanovuje

dve podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, spočívajúce po prvé v existencii dominantného postavenia dotknutého podniku a po druhé v zneužití tohto dominantného postavenia. Ako bolo konštatované vyššie (bod 15), Komisia sa na jednej strane domnievala, že Eurocontrol nie je podnik, a na druhej strane, že v každom prípade sporné správanie nie sú v rozpore s článkom 82 ES. Komisia preto založila napadnuté rozhodnutie na dvojitom zistení, že ani jedna, ani druhá z vyššie uvedených podmienok neboli v tomto prípade splnené, pričom každé z týchto zistení postačuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

- 49 Z toho vyplýva, že na zrušenie napadnutého rozhodnutia je potrebné, aby boli prijaté oba prvé žalobné dôvody žalobkyne, z ktorých jeden namieta proti zákonnosti rozhodnutia vzhľadom na prvú podmienku, kým druhý sa vzťahuje na jeho zákonnosť vzhľadom na druhú podmienku.

O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení uplatniteľnosti článku 82 ES na Eurocontrol

- 50 Na to, aby bolo možné v prejednávanej veci uplatniť článok 82 ES, je potrebné, aby sa Eurocontrol považoval za podnik v zmysle práva Spoločenstva hospodárskej súťaže. Podľa ustálenej judikatúry v oblasti práva hospodárskej súťaže pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od právneho statusu tohto subjektu a spôsobu jeho financovania a hospodársku činnosť predstavuje každá činnosť, ktorá pozostáva z ponuky tovarov alebo služieb na danom trhu (rozsudky Súdneho dvora z 23. apríla 1991, Höfner a Elser, C-41/90, Zb. s. I-1979, bod 21; zo 16. novembra 1995, Fédération française des sociétés d'assurances a i., C-244/94, Zb. s. I-4013, bod 14; z 11. decembra 1997, Job Centre, C-55/96, Zb. s. I-7119, bod 21; z 18. júna 1998, Komisia/Taliansko, C-35/96, Zb. s. I-3851, bod 36, a z 12. septembra 2000, Pavlov a i., C-180/98 až C-184/98, Zb. s. I-6451, bod 74).

- 51 Žalobkyňa tvrdí, že činnosti Eurocontrolu, ktoré sú v tejto veci sporné, teda normalizácia, výskum a vývoj, ako aj pomoc vnútroštátnym orgánom sú hospodárskymi činnosťami, a preto musí byť Eurocontrol označený za podnik v zmysle článku 82 ES. Komisia zasa odkazuje na rozsudok Súdneho dvora z 19. januára 1994, SAT Fluggesellschaft (C-364/92, Zb. s. I-43), v ktorom Súdny dvor v bodoch 30 a 31 uviedol, že:

„30 Činnosti Eurocontrolu brané ako celok sa svojou povahou, svojím predmetom a pravidlami, ktorým podliehajú, viažu na výkon právomocí týkajúcich sa kontroly a poriadku vo vzdušnom priestore, ktoré sú typickými právomocami verejnej moci. Tieto činnosti nemajú hospodársky charakter, ktorý by odôvodňoval uplatnenie pravidiel Zmluvy týkajúcich sa hospodárskej súťaže.

- 31 Medzinárodná organizácia ako Eurocontrol preto nepredstavuje podnik podliehajúci ustanoveniam článkov [82 ES] a [86 ES].“

- 52 Výrok tohto rozsudku ako taký jednoducho uvádza, že „články [82 ES] a [86 ES] je potrebné vykladať v tom zmysle, že medzinárodná organizácia ako Eurocontrol nie je podnikom v zmysle týchto článkov“.

- 53 Komisia z toho vyvodzuje, že Súdny dvor vylúčil, za každých okolností a pre všetky jeho činnosti, že Eurocontrol by mohol byť označený za podnik v zmysle práva Spoločenstva hospodárskej súťaže.

- 54 Napriek tomu je potrebné konštatovať, že Súdny dvor došiel k svojmu záveru tak, že vychádzal vo svetle pojmu hospodárskej činnosti výlučne z posúdenia činností Eurocontrolu, ktoré boli sporné v rámci sporu medzi leteckou spoločnosťou SAT Fluggesellschaft mbH a Eurocontrolom, konkrétne zavedenia a výberu poplatkov uložených užívateľom služieb letovej prevádzky v prospech zúčastnených štátov. Súdny dvor však v bode 22 rozsudku uviedol jednu časť činností sporných v tejto veci, ale bez toho, aby posudzoval, či išlo o hospodárske činnosti v zmysle jeho judikatúry. Hoci sa ustanovenia Zmluvy v oblasti hospodárskej súťaže uplatňujú na činnosti organizácie, ktoré možno oddeliť od tých činností, ktoré vykonáva ako orgán verejnej moci (rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1985, Komisia/Nemecko, 107/84, Zb. s. 2655, body 14 a 15, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2000, Aéroports de Paris/Komisia, T-128/98, Zb. s. II-3929, bod 108), rôzne činnosti subjektu je nutné skúmať samostatne a z toho, že niektoré z nich sa považujú za oprávnenia verejnej moci, nemožno vyvodiť, že ostatné činnosti nemôžu mať hospodársku povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok Aéroports de Paris/Komisia, už citovaný, bod 109). Vzhľadom na úzky rozsah uskutočneného posúdenia Súdneho dvora sa teda zdá, že už citovaný rozsudok SAT Fluggesellschaft napriek všeobecnosti znenia svojho bodu 31 a svojho výroku nevyklučuje, aby Eurocontrol bol označený v súvislosti s ostatnými činnosťami za podnik v zmysle článku 82 ES.
- 55 Pre každú z činností Eurocontrolu, proti ktorým namieta žalobkyňa, je preto potrebné určiť na jednej strane, či je oddeliteľná od jeho verejnoprávných úloh, a na druhej strane, či predstavuje hospodársku činnosť v zmysle judikatúry citovanej v bode 50 vyššie.

O činnosti technickej normalizácie Eurocontrolu

— Tvrdenia účastníkov konania

- 56 Žalobkyňa tvrdí, že normalizačná činnosť Eurocontrolu je hospodárskou činnosťou. Táto činnosť technickej normalizácie nie je ničím objektívne viazaná s úlohami

riadenia vzdušného priestoru, a nie je preto výrazom výkonu právomocí verejnej moci v oblasti kontroly leteckej dopravy. Opačné zistenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, založené na skutočnosti, že táto činnosť je bezodplatná, vykonávaná vo verejnom záujme a bez vytvárania zisku a že jej predmetom nie je stanovovať platby alebo dávky, ktoré by mali používatelia platiť, odporujú ustálenej judikatúre. Okrem toho Komisia už v minulosti pripustila, že činnosti obdobné činnostiam, voči ktorým smeruje žaloba, sú hospodárskymi činnosťami, ako napríklad v súvislosti s Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy (ETSI) a s európskou asociáciou národných železničných spoločností. Tieto dva prípady boli posúdené Komisiou tak, že patria do pôsobnosti pravidiel v oblasti hospodárskej pomoci.

- 57 Žalobkyňa tvrdí, že hospodársku povahu normalizačnej činnosti možno vyvodiť z hospodárskej povahy obstarávania prototypov, ktorá predstavuje podmienku predchádzajúcu normalizácii. Činnosti majúce za konečný cieľ získanie noriem, a teda vo všeobecnosti normalizáciu, sú ako celok súčasťami osobitnej hospodárskej činnosti. Eurocontrol pôsobí na trhu ako jediný obstarávateľ prototypov systémov ATM.

- 58 Podľa Komisie Eurocontrol vykonáva svoju normalizačnú činnosť ako medzinárodná organizácia a na účet štátov dohovoru, bez sledovania vlastných záujmov, odlišných a nezávislých od záujmov týchto štátov, a sleduje cieľ vo verejnom záujme spočívajúci v udržaní a zlepšení bezpečnosti letovej prevádzky. Normotvorná činnosť Eurocontrolu je nielen neoddeliteľnou súčasťou úlohy, ktorá jej ako medzinárodnej organizácii bola zverená, ale týka sa aj podstaty tejto úlohy. Práve zoskupenie všetkých týchto súčastí dovoľuje tvrdiť, že Eurocontrol v rámci výkonu jeho činnosti technickej normalizácie nemožno považovať za podnik na účely uplatnenia článku 82 ES.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

59 V súvislosti s normalizačnou činnosťou Eurocontrolu je potrebné rozlišovať najskôr na jednej strane prípravu či vypracovanie noriem — úlohu, ktorú plní agentúra Eurocontrolu ako výkonný orgán, — a na druhej strane ich prijatie radou Eurocontrolu. V súvislosti s prijatím noriem je nutné konštatovať, že patrí do legislatívnej oblasti. Rada Eurocontrolu je totiž zložená z riaditeľov správ civilného letectva každého z členských štátov organizácie, splnomocnených ich jednotlivými štátmi na prijatie technických špecifikácií, ktoré budú záväzné vo všetkých týchto štátoch, činnosť, ktorá priamo patrí do výkonu ich právomocí verejnej moci. Úloha Eurocontrolu sa združuje aj s úlohou ministerstva, ktoré na vnútroštátnej úrovni pripravuje legislatívne a normatívne opatrenia, ktoré sú následne prijaté vládou. Ide teda o činnosť, ktorá patrí medzi verejnoprávne úlohy Eurocontrolu.

60 Naopak, v súvislosti s prípravou alebo vypracovaním technických noriem Eurocontrolu je potrebné konštatovať, že túto činnosť možno, na rozdiel od tvrdení Komisie, oddeliť od jej úlohy riadenia vzdušného priestoru a rozvoja leteckej bezpečnosti. Tvrdenia uvádzané Komisiou s cieľom preukázať, že normalizačná činnosť Eurocontrolu sa viaže na úlohu poskytovania verejných služieb touto organizáciou, v skutočnosti odkazujú len na prijatie týchto noriem, a nie na ich vypracovanie. To sa týka najmä tvrdenia, podľa ktorého je základom prijať na medzinárodnej úrovni technické normy a špecifikácie týkajúce sa systémov ATM s cieľom zabezpečiť spoľahlivosť prenosu letovej kontroly medzi vnútroštátnymi orgánmi kontroly. Z nutnosti prijatia noriem na medzinárodnej úrovni totiž nutne nevyplýva, aby subjektom, ktorý vyhotovuje tieto normy, bol ten istý subjekt, ktorý ich následne prijíma. V tomto ohľade Komisia v prejednáwanej veci nepreukázala, že obe činnosti musia byť nevyhnutne vykonávané jedným a tým istým subjektom, namiesto dvoch odlišných subjektov.

- 61 Činnosť vyhotovovania noriem Eurocontrolom však nemožno označiť za hospodársku činnosť. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že hospodárskou činnosťou je každá činnosť, ktorá pozostáva z ponuky tovarov alebo služieb na relevantnom trhu (pozri rozsudok *Aéroports de Paris/Komisia*, už citovaný, bod 107 a judikatúru citovanú v bode 50 vyššie). V tomto prípade žalobkyňa nepreukázala existenciu trhu „služieb technickej normalizácie v oblasti zariadení ATM“. Jedinými záujemcami o také služby by mohli byť štáty v postavení orgánov kontroly leteckej dopravy. Oni sa však rozhodli vyhotovovať si tieto normy samy v rámci medzinárodnej spolupráce prostredníctvom Eurocontrolu. Keďže vypracované normy boli následne prijaté radou Eurocontrolu, výsledky činnosti vypracovania neopúšťajú organizáciu a nie sú ponúkané na relevantnom trhu. V oblasti normalizácie Eurocontrol teda predstavuje pre svoje členské štáty len fórum na zosúladenie, ktoré vytvorili na účely koordinácie technických štandardov ich systémov ATM. Preto nemožno dospieť k záveru, že by im Eurocontrol v tejto oblasti „ponúkal tovary a služby“.
- 62 V prejednávanej veci sa teda žalobkyni nepodarilo preukázať, že sporná činnosť pozostáva z ponuky tovarov alebo služieb na relevantnom trhu, ako to vyžaduje judikatúra citovaná v predchádzajúcom bode.
- 63 V súvislosti s argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej by sa mala normalizačná činnosť posudzovať samostatne od činnosti obstarávania prototypov potrebných na vypracovanie technických noriem preto, aby sa z hospodárskej povahy tejto činnosti obstarávania prototypov vyvodila hospodárska povaha normalizačnej činnosti, je nutné konštatovať, že jej nemožno vyhovieť.
- 64 Žalobkyňa totiž neuviedla dôvody, pre ktoré by označenie činnosti obstarávania prototypov za hospodársku činnosť v prípade, že by sa prijalo, malo nevyhnutne

spôsobiť, aby bolo rovnaké označenie prijaté aj pre normalizačnú činnosť. Ak účastníci konania nenamietajú proti tomu, že Eurocontrol kupuje tovary a služby na trhu, to neznamená, že činnosti, na ktorých účel sa tieto tovary a služby kupujú, majú hospodársku povahu.

65 Okrem toho je nutné konštatovať, že prístup spočívajúci vo vyvedení povahy činnosti vykonávanej na výstupe (normalizácia) z činnosti vykonávanej na vstupe (obstarávanie prototypov), tak ako to navrhuje žalobkyňa, by bol v rozpore s judikatúrou Súdu prvého stupňa. Podľa kritérií vyplývajúcich z ustálenej judikatúry súdov Spoločenstva citovanej vyššie vyplýva pojem hospodárskej činnosti z ponuky tovarov alebo služieb na relevantnom trhu a nie z obstarávania takýchto tovarov alebo služieb. V tomto ohľade bolo rozhodnuté, že činnosť kúpy ako taká necharakterizuje pojem hospodárskej činnosti a že na účely posúdenia, či určitá činnosť má alebo nemá hospodársku povahu, je potrebné odlíšiť činnosť kúpy výrobku od následného použitia kúpeného výrobku. Preto je nutné dospieť k záveru, že hospodárska povaha alebo neexistencia hospodárskej povahy následného použitia výrobku nevyhnutne určuje povahu činnosti kúpy (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. marca 2003, FENIN/Komisia, T-319/99, Zb. s. II-357, bod 36). V kontexte prejednávanej veci to znamená, že z neexistencie hospodárskej povahy normalizačnej činnosti vyplýva neexistencia hospodárskej povahy obstarávania prototypov v rámci tejto normalizácie, bez ohľadu na skutočnosť, že Eurocontrol pôsobí na trhu so zariadeniami ATM ako kupujúci.

66 V tomto ohľade je potrebné zamietnuť argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej nemožno úvahy Súdu prvého stupňa v rozsudku FENIN/Komisia, už citovanom, použiť na prejednávanú vec, alebo že ich uplatnenie nemôže byť absolútne.

67 V súvislosti s tým, kde žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že situácia, v ktorej došlo k vyhláseniu už citovaného rozsudku FENIN/Komisia, sa veľmi líši od situácie

existujúcej v prejednávanej veci, je potrebné zdôrazniť, že Súd prvého stupňa v danom rozsudku všeobecným spôsobom konštatoval, že ak osoba nekúpi výrobok na to, aby v rámci hospodárskej činnosti ponúkala tovary a služby, ale aby ho použila v rámci inej činnosti, napríklad činnosti výlučne sociálnej povahy, nemožno jej konanie považovať za konanie podniku len z dôvodu jej postavenia kupujúceho na trhu (rozsudok FENIN/Komisia, už citovaný, bod 37). Všeobecnosť znenia tejto vety a najmä skutočnosť, že k výslovnému spomenutiu sociálnej činnosti došlo len z dôvodu uvedenia príkladu, robí riešenie prijaté v tomto rozsudku použiteľným na akúkoľvek osobu kupujúcu tovary na účely činností nemajúcich hospodársku povahu. A to je, ako je uvedené vyššie, presne prípad Eurocontrolu.

- 68 Ak žalobkyňa na druhej strane tvrdí, že uplatnenie tejto judikatúry, podľa ktorej hospodárska povaha alebo neexistencia hospodárskej povahy následného použitia výrobku nutne určuje povahu činnosti kúpy, musí zohľadniť dôsledky, ktoré činnosť obstarávania môže spôsobovať na relevantnom trhu, najmä v prípade, keď sa obstarávateľ tak ako v prejednávanej veci nachádza v situácii monopolu na strane kupujúceho na európskej úrovni, je nutné konštatovať, že toto tvrdenie sa zakladá na nesprávnom výklade už citovaného rozsudku FENIN/Komisia, V tomto rozsudku bolo totiž konštatované, že ak je správne, že osoba, ktorá kupuje určitý výrobok nato, aby ho použila v rámci činnosti nemajúcej hospodársku povahu, „môže mať veľmi dôležitú hospodársku moc, ktorá môže prípadne viesť k vzniku monopolu na strane kupujúceho, nič to nemení na tom, že v prípade, ak činnosť, na výkon ktorej táto osoba kupuje tieto výrobky, nemá hospodársku povahu, nekoná ako podnik v zmysle pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, a teda sa na ňu nevzťahujú zákazy upravené článkom 81 ods. 1 ES a článkom 82 ES“ (rozsudok FENIN/Komisia, už citovaný, bod 37).

- 69 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že činnosti technickej normalizácie Eurocontrolu nie sú hospodárskymi činnosťami v zmysle judikatúry Spoločenstva, a teda že pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve sa na ne neuplatňujú.

O činnostiach výskumu a vývoja a najmä obstarávania prototypov a režime práv duševného vlastníctva

— Tvrdenia účastníkov konania

- 70 Podľa žalobkyne z pozorného preštudovania napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia nenamieta proti tomu, že by činnosti obstarávania prototypov a režim duševného vlastníctva mali hospodársku povahu. Táto kvalifikácia v ňom totiž nie je výslovne vylúčená a Komisia navyše podrobne skúmala možnosť zneužitia dominantného postavenia, na rozdiel od prípadu normalizačných činností a pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, v súvislosti s ktorými porušenia oznámené žalobkyňou podrobne neskúmala.
- 71 Komisia namieta proti tomu, že by v napadnutom rozhodnutí uznala hospodársku povahu činnosti výskumu a vývoja Eurocontrolu.
- 72 V prejednávanej veci obstarávanie prototypov systémov ATM a režim práv duševného vlastníctva, ktorý sa na ne vzťahuje, tak ako je upravený v kúpnych zmluvách, patrí priamo do rámca normalizačnej činnosti Eurocontrolu. Tieto prototypy sú totiž používané na vypracovanie a schválenie technických noriem a špecifikácií organizáciou, teda v rámci činnosti, ktorá nemá hospodársku povahu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 73 V oblasti činnosti výskumu a vývoja Eurocontrolu žalobkyňa namieta proti obstarávaniu prototypov systémov ATM touto organizáciou a správe práv duševného vlastníctva uskutočňovanej Eurocontrolom v tejto oblasti.

- 74 Jediné tvrdenie týkajúce sa hospodárskej povahy správy práv duševného vlastníctva, ktoré uviedla žalobkyňa, spočíva v konštatovaní, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nenamietala proti uvedenej hospodárskej povahe — teda v konštatovaní, voči ktorému Komisia namieta a ktoré nemá opodstatnenie v napadnutom rozhodnutí. Ako totiž jasne vyplýva z bodu 32 tohto rozhodnutia, Komisia posudzovala existenciu prípadného porušenia článku 82 ES vo vzťahu k tejto činnosti len subsidiárne a z dôvodu úplnosti.
- 75 Ďalej sa ukazuje, že obstarávanie prototypov, ktoré Eurocontrol uskutočňuje v rámci svojich činností výskumu a vývoja, a k tomu prináležiaca správa práv duševného vlastníctva nie sú takého charakteru, aby bolo možné činnosti výskumu a vývoja vykonávanej touto organizáciou priznať hospodársku povahu, vzhľadom na to, že uvedené obstarávanie neobsahuje ponuku tovarov a služieb na danom trhu.
- 76 Obstarávanie prototypov je totiž popri ich vývoji len vedľajšou činnosťou. Ako pripomína vedľajší účastník konania, tento vývoj nerobí samotný Eurocontrol, ale podniky dotknutého sektoru, ktorým organizácia poskytuje motivačné verejné dotácie. Eurocontrol takto rozdeľuje verejné zdroje s cieľom podporovať výskum a vývoj v oblasti zariadení ATM. S cieľom zabezpečiť poskytnutie výsledkov ňou dotovaných výskumov dotknutému odvetviu zmluvy o dotáciách stanovujú, že Eurocontrol nadobúda vlastnícke právo k prototypu a práva duševného vlastníctva vyplývajúce z výskumu, ktorý financovala. Nadobudnutie týchto práv Eurocon-

trojom nie je teda cieľom samo osebe a neslúži na ich využívanie na obchodné účely, ale je len súčasťou právneho vzťahu medzi osobou poskytujúcou dotáciu a dotovaným podnikom.

- 77 V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že v rámci správy práv duševného vlastníctva uskutočňovanej Eurocontrolom sú práva duševného vlastníctva, ktoré Eurocontrol má k výsledkom vyššie uvedených činností výskumu a vývoja, bezodplatne prístupné podnikom, ktoré majú záujem. V rámci skúmania hospodárskej povahy určitej činnosti je kritérium neexistencie odplaty iste len jedným z mnohých ukazovateľov a samo osebe nevylučuje jej hospodársku povahu. V prejednávanej veci sa však skutočnosť, že licencie na majetkové práva nadobudnuté Eurocontrolom v rámci vývoja prototypov sa udeľujú bezplatne, pridáva k skutočnosti, že ide o vedľajšiu činnosť k podpore technického vývoja, patriacu do rámca všeobecného cieľa úlohy Eurocontrolu, ktorá nie je uskutočňovaná vo vlastnom záujme organizácie, ktorý by bol oddeliteľný od uvedeného cieľa, čo vylučuje hospodársku povahu danej činnosti (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 16. marca 2004, AOK Bundesverband a i., C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01, Zb. s. I-2493, bod 63).

- 78 Táto správa práv duševného vlastníctva sa nedá ničím porovnať s činnosťou súkromnoprávných organizácií, ktoré na vnútroštátnej úrovni spravujú práva autorov hudby a textov a sú splnomocnené osobami, ktorým prináležia tieto práva, na výber poplatkov z dôvodu vykonania ich diel tretími osobami. Tieto organizácie uskutočňujú hospodársku činnosť v tom, že na jednej strane ponúkajú autorom za odplatu správu ich práv a na druhej strane vystupujú voči tretím osobám, ktoré používajú predmetné diela na obchodné účely, ako ústredná organizácia na výber

poplatkov v postavení splnomocnenca autorov. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

- 79 V tomto ohľade je potrebné zamietnuť tvrdenie, ktoré žalobkyňa uviedla na pojednávaní, a to na základe interného dokumentu Eurocontrolu nazvaného „ARTAS Intellectual Property Rights and Industrial Policy“, (Práva duševného vlastníctva a hospodárska politika v rámci systému ARTAS) z 23. apríla 1997, ktorý predložila v prílohe svojej žaloby, podľa ktorého licencie nie sú bezplatné a ich udelenie závisí od dohody so zmluvným podnikom, ktorý vyvinul prototyp pre systém ARTAS, spoločnosťou Thomson-CSF (v súčasnosti Thales). Z citovaného dokumentu totiž vyplýva, že poplatok za licenciu na používanie systému ARTAS je jeden ECU, čo je v podstate zadarmo. Ďalej z tohto istého dokumentu vyplýva, že za tento poplatok dotknutý podnik získa úplný prístup k častiam systému vyvinutým v rámci vývojového projektu financovaného Eurocontrol („foreground software“), vo vzťahu ku ktorému disponuje právami duševného vlastníctva. V súvislosti s časťami systému ARTAS, ktoré boli vyvinuté Thomson-CSF v rámci predchádzajúcich projektov a ktoré boli opätovne použité v tomto systéme („background software“), sa stanovil režim sprístupnenia informácií, ktorý rozlišuje dve kategórie informácií, konkrétne na jednej strane informácie, ktoré možno poskytnúť, a dôverné informácie na strane druhej. Kým prvá skupina môže byť sprístupnená konkurentom Thomson-CSF na účely vývoja systémov typu ARTAS, v nadväznosti na podpis licenčnej zmluvy s Eurocontrolom, druhá skupina nie je, s výnimkou súhlasu Thomson-CSF, jej konkurentom sprístupnená. Preto je nutné konštatovať, že predmetný dokument preukazuje opak toho, čo tvrdí žalobkyňa, konkrétne, že licencie týkajúce sa systému ARTAS sú bezplatné, že všetky súčasti tohto systému vyvinuté v rámci projektu financovaného Eurocontrolom sú sprístupnené konkurenčným podnikom Thomson-CSF, bez toho, aby proti tomu Thomson-CSF mohla namietat, a že dokonca aj časť zložiek vyvinutých v minulosti Thomson-CSF môže byť sprístupnená konkurenčným podnikom. Preto je potrebné argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa tohto bodu zamietnuť.

- 80 Rovnako je potrebné zamietnuť námietky žalobkyne týkajúce sa po prvé vymedzenia medzi „foreground software“ a „background software“, ktoré mal Eurocontrol

uskutočniť svojvoľne a netransparentne a po druhé skutočnosti, že toto vymedzenie malo v konečnom dôsledku byť len teoretické, keďže vzhľadom na neznalosť určitých dát („zdrojových kódov“) nesprístupnených častí sa konkurentom bráni užitočne využiť prístupné časti vyvinutých počítačových programov. Ak by sa aj tieto skutočnosti, v prípade ich preukázania, určite javili takej povahy, že by mohli ovplyvniť hospodárku činnosť v oblasti zariadení ATM, ani tak nimi nemožno preukázať hospodársku povahu režimu práv duševného vlastníctva uplatňovaného Eurocontrolom.

- 81 Okrem toho v súvislosti s výhradou žalobkyne, podľa ktorej Eurocontrol stanovil sprístupnenie práv zmluvného podniku vo forme „balíkov strojových kódov“ a so všetkou dokumentáciou umožňujúcou uplatnenie výlučne „background software“, kým počítačové programy nazývané „OTS“ ostávajú dôverné, je potrebné uviesť, že touto výhradou sa v podstate vytýka Eurocontrol, že podnikom, s ktorými uzavrel zmluvy o výskume, nestanovil, aby svojim konkurentom sprístupnili zdrojové kódy svojich vlastných výrobkov, ktoré boli použité v rámci ňou pridelených projektov výskumu. Je však potrebné konštatovať, že nezávisle od otázky, či takáto povinnosť môže byť v súlade so zákonom uložená zmluvným podnikom, skutočnosť, že Eurocontrol v rámci svojho režimu práv duševného vlastníctva uskutočnil takéto vymedzenie, nezodpovedá kritériám hospodárskej činnosti, tak ako ich vyvodila judikatúra citovaná v bode 50 vyššie, konkrétne v uskutočňovaní činnosti spočívajúcej v ponuke tovarov a služieb na relevantnom trhu.

- 82 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že činnosti výskumu a vývoja financované Eurocontrolom nie sú hospodárskymi činnosťami, a teda že sa na ne neuplatňujú pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve.

O činnosti pomoci vnútroštátnym orgánom

— Tvrdenia účastníkov konania

- 83 Žalobkyňa tvrdí, že činnosť technickej pomoci v prospech vnútroštátnych správnych orgánov, ktorú Eurocontrol uskutočňuje vydávaním súťažných podkladov pre verejné obstarávanie alebo účasťou na výberových konaniach podnikov, ktoré sa zúčastňujú verejného obstarávania, je skutočnou hospodárskou činnosťou. Navyše ide o činnosť poskytovanú za odplatu, keďže Eurocontrol je financovaný zo zdrojov poskytovaných zo strany jeho členských štátov, ktoré slúžia rovnako na financovanie činnosti pomoci, ako aj ostatných jej činností.
- 84 Komisia a vedľajší účastník konania sa domnievajú, že činnosť pomoci vnútroštátnym správnym orgánom povereným kontrolou letovej prevádzky, najmä v konaniach verejného obstarávania týkajúcich sa obstarávania systémov a zariadení ATM, patrí medzi úlohy organizácie, tak ako sú uvedené v dohovore. Táto činnosť umožňuje štátom dohovoru, aby využili osobitnú technickú spôsobilosť organizácie, vykonávali podľa potreby úlohy kontroly a riadenia letovej premávky, ktoré vykonávajú v rámci svojej suverénnej moci. Pri výkone tejto činnosti Eurocontrol sleduje všeobecný cieľ stanovený dohovorom, ktorým je udržanie a zlepšenie bezpečnosti letovej premávky.
- 85 Komisia a vedľajší účastník konania ďalej upozorňujú, že dotknutá činnosť nie je vykonávaná za odplatu. Príspevky uhrádzané Eurocontrolu jeho členskými štátmi majú za cieľ zabezpečiť všeobecný chod organizácie a nie sú v žiadnom vzťahu k ich prípadným žiadostiam o pomoc. Porovnaním tejto situácie s judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa vnútroštátnych režimov sociálneho zabezpečenia a zdravotného poistenia Komisia odkazuje príkladom na vec, v ktorej došlo k vyhláseniu rozsudku zo 17. februára 1993, Poucet a Pistre, (C-159/91 a C-160/91, Zb. s. I-637, bod 18), v ktorej skutočnosť, že neexistoval žiaden vzťah medzi príspevkami uhrádzanými

zdravotnej poisťovni jej poisťencami a platbami uskutočňovanými týmito zdravotnými poisťovňami, viedla Súdny dvor k tvrdeniu, že činnosti vykonávané takouto zdravotnou poisťovňou nemali hospodársku povahu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

⁸⁶ Najskôr je potrebné konštatovať, že činnosť pomoci vnútroštátnym správnym orgánom možno oddeliť od úlohy správy vzdušného priestoru a rozvoja letovej bezpečnosti prostredníctvom Eurocontrolu. Ak aj táto činnosť pomoci môže slúžiť verejnému záujmu udržaním a zlepšením bezpečnosti letovej prevádzky, tento vzťah je len veľmi nepriamy, keďže pomoc ponúkaná Eurocontrolom sa vzťahuje len na technické špecifikácie v prípade uskutočnenia konaní verejného obstarávania zariadení ATM, a preto sa na bezpečnosti letovej prevádzky odrazí len prostredníctvom týchto konaní verejného obstarávania. Z takéhoto nepriameho vzťahu však nemôže vyplývať nutné prepojenie medzi oboma činnosťami. V tomto ohľade Súd prvého stupňa pripomína, že Eurocontrol ponúka svoju pomoc v tejto oblasti len na požiadanie vnútroštátnych správnych orgánov. Preto vôbec nejde o činnosť, ktorá by bola podstatná či nevyhnutná na zaručenie bezpečnosti letovej prevádzky.

⁸⁷ Ďalej je potrebné pripomenúť, že hospodársku činnosť predstavuje každá činnosť, ktorá pozostáva z ponuky tovarov alebo služieb na danom trhu (pozri judikatúru citovanú v bode bod 50 vyššie). V súvislosti s činnosťami pomoci vnútroštátnym správnym orgánom vo forme poradenstva poskytovaného pri zostavovaní súťažných podkladov verejného obstarávania alebo v rámci konania výberu podnikov

zúčastnených na týchto verejných obstarávaníach je nutné konštatovať, že ide práve o ponuku služieb na trhu poradenstva, teda na trhu, na ktorom by rovnako dobre mohli pôsobiť aj súkromné podniky špecializujúce sa na túto oblasť.

- 88 V tomto ohľade Súd prvého stupňa rozhodol, že skutočnosť, že určitá činnosť môže byť vykonávaná súkromným podnikom, predstavuje doplňujúci dôkaz umožňujúci označiť dotknutú činnosť za činnosť podniku (rozsudok *Aéroports de Paris/Komisia*, už citovaný, bod 124, potvrdený rozsudkom Súdneho dvora z 24. októbra 2002, *Aéroports de Paris/Komisia*, C-82/01 P, Zb. s. I-9297, bod 82).
- 89 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že Súdny dvor už viackrát rozhodol, že okolnosť, že činnosti sú bežne zverované verejným orgánom, nemôže ovplyvniť hospodársku povahu týchto činností, pokiaľ vždy neboli a nie sú nutne vykonávané verejnými orgánmi (pozri v tomto zmysle rozsudok *Höfner a Elser*, už citovaný, bod 2, a *Job Centre*, už citovaný, bod 22). Za týchto skúmaných okolností to znamená, že skutočnosť, že predmetné služby nie sú v súčasnosti ponúkané súkromnými podnikmi, nebráni tomu, aby boli označené za hospodársku činnosť, keďže je možné, aby ich vykonávali súkromné subjekty.
- 90 Vzhľadom na tvrdenie Komisie, že činnosti pomoci Eurocontrolu vnútroštátnym správnym orgánom nie sú ako také odmeňované, je potrebné zdôrazniť, že táto skutočnosť môže byť ukazovateľom, ktorý však sám osebe nie je rozhodujúci, ako to preukazuje napríklad vec, v ktorej došlo k vyhláseniu už citovaného rozsudku *Höfner a Elser*, kde služby sprostredkovania zamestnania Nemeckým federálnym úradom práce boli poskytované zamestnávateľom a zamestnancom zadarmo, pričom oni však financovali celkové náklady tohto úradu prostredníctvom pravidelných príspevkov nezávisle od skutočnosti, či využili alebo nevyužili jeho služby sprostredkovania zamestnania. Skutočnosť, že Eurocontrol je ako inštitúcia financovaná z príspevkov svojich členských štátov a že bezodplatne poskytuje svoje služby pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, ktoré o ne požiadajú, odhaľuje, že ide o finančnú štruktúru rovnakej povahy, ako štruktúra, ktorá bola posudzovaná v uvedenej veci.

- 91 Rovnako skutočnosť, že činnosť pomoci je vyvíjaná na účely splnenia cieľa vo všeobecnom záujme, môže byť ukazovateľom existencie činnosti nemajúcej hospodársku povahu, ale nebráni tomu, aby činnosť spočívajúca tak ako v prejednávanej veci v ponuke služieb na danom trhu bola považovaná za hospodársku činnosť. Organizácie spravujúce zákonné systémy zdravotného poistenia, ktoré sledujú neziskový cieľ a ktoré vykonávajú činnosť sociálnej povahy a zároveň podliehajú štátnej regulácii zahrňujúcej najmä požiadavky solidarity, boli totiž považované za podniky vykonávajúce hospodársku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora *Fédération française des sociétés d'assurance* a i., už citovaný, bod 22, a z 21. septembra 1999, *Albany*, C-67/96, Zb. s. I-5751, body 84 až 87).
- 92 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že činnosť pomoci Eurocontrole vnútroštátnym orgánom je hospodárskou činnosťou, a v dôsledku toho je nutné Eurocontrol pri výkone tejto činnosti považovať za podnik v zmysle článku 82 ES.
- 93 V tomto rozsahu je preto potrebné prvý žalobný dôvod žalobkyne prijať a v ostávajúcej časti ho zamietnuť.
- 94 Ako však bolo zdôraznené v bodoch 47 až 49 vyššie, dôsledkom tohto zistenia môže byť zrušenie napadnutého rozhodnutia len v prípade, ak dôjde aj k prijatiu druhého žalobného dôvodu, keďže napadnuté rozhodnutie spočíva tiež na zistení Komisie, že aj keby sa činnosti Eurocontrol považovali za hospodárske činnosti, nie sú v rozpore s článkom 82 ES.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení existencie porušenia článku 82 ES prostredníctvom Eurocontrolu

- 95 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné posudzovať druhý žalobný dôvod len v rozsahu, v ktorom došlo k prijatiu prvého žalobného dôvodu, teda vo vzťahu k činnosti Eurocontrolu spočívajúcej v pomoci vnútroštátnym správnym orgánom.

Tvrdenia účastníkov konania

- 96 Žalobkyňa v tomto ohľade tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí došlo k zjavnému nesprávne posúdeniu v tom, že Komisia detailne neskúmala zneužívajúcu povahu správania oznámených v oblasti činnosti pomoci vnútroštátnym orgánom. Žalobkyňa najmä oznámila zneužívajúce správanie Eurocontrolu spočívajúce v nerešpektovaní zásad rovnosti zaobchádzania, transparentnosti a zákazu diskriminácie v rámci verejných obstarávaní vyhlásených vnútroštátnymi orgánmi s cieľom obstarania zariadení ATM, pričom Eurocontrol bol povinný uplatniť ustanovenia v oblasti postupov verejného obstarávania upravené ustanoveniami Spoločenstva alebo prinajmenšom všeobecnými zásadami rovnosti zaobchádzania a transparentnosti.
- 97 Došlo teda k zámene na jednej strane medzi úlohou Eurocontrolu v prípade, keď ponúka projekty a vyberá podniky, ktoré vytvoria prototypy, a na druhej strane jeho

úlohou poradcu vnútroštátnych správnych orgánov. Túto zámenu a problémy, ktoré z nej vyplývajú, zdôraznila samotná Komisia v správe o uplatnení smernice 93/65.

- 98 Prostredníctvom služieb pomoci ponúkaných Eurocontrolom vnútroštátnym správnym orgánom pri vyhlásení postupov verejného obstarávania sa nepovinné normy v skutočnosti stali pre správne orgány, ktoré sú obstarávateľmi, záväznými povinnými normami. Tak to bolo najmä v dvoch prípadoch postupov verejného obstarávania v Španielsku a Holandsku. Žalobkyňa sa domnieva, že podnik, ktorý sa zúčastnil na procese a ktorého ponuka na uzavretie zmluvy na vytvorenie prototypu štandardizovaného zariadenia ATM bola prijatá, je takto neoprávnene zvýhodnený dvakrát: prvýkrát pri svojoľnom výbere, vďaka ktorému došlo k prijatiu jeho ponuky na vytvorenie prototypu, a druhýkrát z dôvodu, že môže byť následne vybraný v rámci vnútroštátnych postupov verejného obstarávania.
- 99 Žalobkyňa sa okrem iného odvoláva aj na list z 3. novembra 1998 (pozri bod 12 vyššie). Podľa nej tento list dokazuje, že Komisia bola sama presvedčená, že Euroncontrol sa dopustil zneužitia dominantného postavenia, keďže dôvody na zrušenie uvedené v žalobe sú vo všetkých bodoch potvrdené pochybnosťami a úvahami, ktoré sú tam vyjadrené. Komisia tým otvorene pripustila napadnuteľnosť úlohy Eurocontrolu, ako aj narušenia hospodárskej súťaže zdôrazňované žalobkyňou. List z 3. novembra 1998 zjavne preukazuje najmä to, že oddelenia Komisie sa domnievali, že činnosti Eurocontrolu, ktorých sa sťažnosť týkala, boli hospodárskymi činnosťami, a že z tohto dôvodu podliehali pravidlám Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže a že narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce zo správania Eurocontrol sa potvrdili a boli závažné.

- 100 Komisia zdôrazňuje, že v bode 34 napadnutého rozhodnutia na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, subsidiárne posudzovala podstatu ňou oznámených správaní vo vzťahu k činnosti pomoci Eurocontrolu vnútroštátnym správnym orgánom. V každom prípade na základe tohto posúdenia dospela k záveru, že táto činnosť neporušovala pravidlá hospodárskej súťaže.
- 101 V súvislosti s listom z 3. novembra 1998 sa Komisia domnieva, že závery, ktoré z neho vyvodzuje žalobkyňa, vyplývajú z nesprávneho výkladu obsahu tohto listu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 102 Je potrebné zdôrazniť, že výhrady predložené žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu sa v skutočnosti týkajú dvoch odlišných prípadov. Prvým prípadom je uzavretie zmluvy Eurocontrolom samotným z dôvodu svojich vlastných potrieb dodávok spojených s činnosťami, ktoré boli predtým považované za činnosti nemajúce hospodársku povahu. Keďže sa však tento prípad nevzťahuje na pomoc poskytovanú Eurocontrolom vnútroštátnym správnym orgánom, nemožno sa ním zaoberať v rámci posudzovania druhého žalobného dôvodu, ktorý sa obmedzuje na činnosť pomoci.
- 103 Druhý prípad sa týka uzavretia zmluvy vnútroštátnymi správnymi orgánmi, k čomu Eurocontrol prispieva ako poradca pri zostavovaní súťažných podkladov verejného obstarávania alebo v rámci výberového konania.

- 104 V súvislosti s prvým prípadom je potrebné zdôrazniť, ako to Komisia správne urobila, že výlučne vnútroštátne správne orgány majú právomoc rozhodnúť o uzavretí zmlúv, a teda sú oprávnené prijať tieto rozhodnutia, a z tohto dôvodu zodpovedajú za dodržiavanie relevantných ustanovení týkajúcich sa postupov verejného obstarávania. Účasť Eurocontrolu ako poradcu nie je ani povinná, dokonca ani sústavná. Dochádza k nej v súlade s článkom 2 ods. 2 písm. a) dohovoru len na výslovnú žiadosť dotknutých správnych orgánov. Žalobkyňa nástojila na skutočnosti, že Eurocontrol má v prípade, že niektorý správny orgán požiada o jeho služby poradcu, v zásade možnosť ovplyvniť výber uskutočňovaný týmto orgánom v rámci postupu verejného obstarávania. Napriek tomu sa jej však nepodarilo v konkrétnom prípade preukázať, že Eurocontrol naozaj ovplyvnil rozhodnutie o uzavretí zmluvy s určitým uchádzačom, a to na základe iných dôvodov, ako je hľadanie najlepšieho technického riešenia za najvýhodnejšiu cenu.
- 105 V druhom rade je potrebné pripomenúť, že na základe článku 82 prvého pododseku ES zistenie zneužitia dominantného postavenia určitým podnikom predpokladá na jednej strane existenciu dominantného postavenia tohto podniku na určitom trhu a na druhej strane zneužitie tohto dominantného postavenia na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti.
- 106 Žalobkyňa sa ani vo svojich písomných podaniach na Súd prvého stupňa, ani na pojednávaní nevyjadrila k otázkam vymedzenia relevantného trhu a dominantného postavenia Eurocontrolu na tomto trhu, ktorým by prípadne mohol byť trh poradenstva v oblasti postupov verejného obstarávania na dodávky zariadení ATM alebo trh technického poradenstva vo všeobecnosti.
- 107 V súvislosti s pojmom zneužitie Súd prvého stupňa pripomína, že podľa ustálenej judikatúry ide o objektívny pojem vzťahujúci sa na správanie podniku v dominantnom postavení, ktoré by mohli ovplyvniť štruktúru trhu, kde je práve v nadväznosti na prítomnosť dotknutého podniku úroveň hospodárskej súťaže už

oslabená, a ktorých účinkom je to, že prostredníctvom použitia prostriedkov odlišných od tých, ktorými sa riadi bežná hospodárska súťaž tovarov a služieb na základe výkonov hospodárskych subjektov, bránia udržaniu zatiaľ existujúcej úrovne hospodárskej súťaže na trhu alebo rozvoju tejto hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, Zb. s. I-3359, bod 69, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. októbra 1999, Irish Sugar/Komisia, T-228/97, Zb. s. II-2969, bod 111).

- 108 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že žalobkyňa nedala dôraz na niektoré zo správania Eurocontrolu v rámci jeho činnosti poradcu vnútroštátnym správnym orgánom, ktoré by zodpovedali týmto kritériám. Predovšetkým ani neuviedla, ktoré prostriedky „odlišné od tých, ktorými sa riadi bežná hospodárska súťaž tovarov a služieb na základe výkonov hospodárskych subjektov“ Eurocontrol použil. Keďže Eurocontrol nevykonával žiadnu činnosť na trhu dodávok zariadení ATM a nemal v tomto ohľade žiadne záujmy finančnej či hospodárskej povahy, zdá sa dokonca, že medzi ním a žalobkyňou či akýmkoľvek iným podnikom činným v tejto oblasti nemohol existovať žiaden konkurenčný vzťah. Najmä sa nezdá, že by Eurocontrol mohol získať akúkoľvek konkurenčnú výhodu z dôvodu, že mohol prostredníctvom svojich poradenských služieb ponúkaných vnútroštátnym správnym orgánom ovplyvniť nimi uskutočňovaný výber ich dodávateľov zariadení ATM v prospech určitých podnikov.
- 109 Žalobkyni sa teda nepodarilo preukázať zjavne nesprávne posúdenie existencie porušenia článku 82 ES Eurocontrolom, ktorého sa mala dopustiť Komisia.
- 110 Toto zistenie nevyvracia ani list z 3. novembra 1998.
- 111 Tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých tento list dokazuje, že Komisia bola sama presvedčená, že Eurocontrol sa dopustil zneužitia dominantného postavenia (pozri

bod 99 vyššie), v liste z 3. novembra 1998 nenachádza svoje opodstatnenie. Tak ako sa konštatovalo vyššie (bod 39), Komisia v ňom nijako neuvádza, že by činnosti Eurocontrolu boli hospodárskymi činnosťami, a že z tohto dôvodu sa na ne uplatňujú pravidlá Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. Práve naopak, tento list výslovne upresňuje, že analýza, ktorá je k nemu pripojená, bola uskutočnená „bez toho, aby sa dotkla uplatnenia predpisov Spoločenstva... v oblasti hospodárskej súťaže“, z dôvodu skúmania dopadu, ktorý činnosti Eurocontrolu, aj keď nie sú hospodárskymi činnosťami, mohli mať na hospodársku súťaž medzi podnikmi pôsobiacimi v sektore zariadení ATM.

- 112 Skutočnosť, že Komisia, aj keď namietala voči uplatneniu práva hospodárskej súťaže na prejednávanej vec, vyjadrila v tomto liste určité množstvo kritických poznámok vo vzťahu k určitým činnostiam Eurocontrolu, čo má však ďaleko od preukázania, že Komisia bola sama presvedčená o nezákonnosti správania Eurocontrolu vzhľadom na pravidlá hospodárskej súťaže, svedčí o snahe Komisie upozorniť Eurocontrol na dôsledky jeho činností, ktoré, aj keď sa na ne uvedené pravidlá nevzťahujú, by mohli mať vplyv na hospodársku súťaž medzi podnikmi pôsobiacimi v dotknutej oblasti, aby ho podnietila minimalizovať, pokiaľ je to možné, nežiaduce účinky. Preto tento list nemôže slúžiť na podporu požiadaviek žalobkyne.
- 113 Z predchádzajúceho vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

- 114 S odkazom na určité rozhodnutia súdov Spoločenstva týkajúce sa povinnosti skúmania sťažností a povinnosti odôvodniť rozhodnutia sa žalobkyňa domnieva, že

v prejednávanej veci Komisia porušila svoje povinnosti. Napadnuté rozhodnutie vraj nebolo správne odôvodnené a Komisia „údajne“ porušila práva žalobkyne na obranu v rámci konania pred podaním žaloby.

O výhrade založenej na nedostatku odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

- 115 V súvislosti s kvalifikáciou činností Eurocontrolu, ktoré sú predmetom sťažnosti, žalobkyňa tvrdí, že Komisia dostatočne nepreskúmala otázku, či tieto činnosti mali hospodársku povahu. Namiesto toho, aby sa obmedzila na vyhlásenie, že normotvorná činnosť je bezodplatná, že vytvorenie noriem predstavuje činnosť vo verejnom záujme, ako aj neziskovú činnosť súkromnoprávnej povahy, a že činnosť pomoci má formu jednoduchej technickej podpory, ktorá nie je platená a zároveň je ponúkaná len vnútroštátnym správnym orgánom, ktoré o to požiadajú, mala Komisia úplným spôsobom analyzovať relevantnú judikatúru, aby dospela k rozhodnutiu, ktoré by bolo možné uplatniť v prejednávanej veci. Žalobkyňa uvádza, s odkazom na odôvodnenie určitých bodov napadnutého rozhodnutia, že analýza Komisie je zachytená na niekoľkých riadkoch napriek tomu, že žalobkyňa uviedla veľký počet dôkazov a tvrdení na podporu svojej sťažnosti. Okrem toho text napadnutého rozhodnutia neuvádza dôvod, pre ktorý sa Komisia domnievala, že existenciu zneužívajúceho správania Eurocontrolu je v prejednávanej veci nutné vylúčiť.
- 116 Komisia pripomína, že podľa ustálenej judikatúry nie je povinná vo svojich odôvodneniach rozhodnutí, ktoré jej prináleží prijať, aby zaručila uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, prijať stanovisko k všetkým tvrdeniam, ktoré dotknuté osoby uvádzajú na podporu svojej žiadosti.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 117 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí jasne a jednoznačne uvádzať úvahy orgánu Spoločenstva, autora predmetného aktu, takým spôsobom, ktorý umožňuje dotknutým osobám spoznať zdôvodnenie prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju kontrolu. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností prejednávanej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. marca 2002, *Joynson/Komisia*, T-231/99, Zb. s. II-2085, body 164 a 165 a tam citovanú judikatúru).
- 118 Komisia najmä nie je povinná v odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa zamietajú sťažnosti na porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, zaujať stanovisko k všetkým tvrdeniam, ktoré dotknuté osoby uvádzajú na podporu svojej žiadosti. Stačí, ak uvedie skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v rámci štruktúry rozhodnutia zásadný význam (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. novembra 2000, *Industrie des poudres sphériques/Komisia*, T-5/97, Zb. s. II-3755, bod 199 a tam citovanú judikatúru, a *FENIN/Komisia*, už citovaný, bod 58).
- 119 V prejednávanej veci sa zdá, že Komisia si splnila svoju povinnosť odôvodnenia. Ako to správne tvrdí, v bodoch 28 a 29 napadnutého rozhodnutia jasne uviedla hlavný dôvod svojho zamietnutia sťažnosti, a to že spochybňované činnosti Eurocontrolu nemali hospodársku povahu v zmysle judikatúry Súdneho dvora. Odkazuje najmä na list z 15. júna 2000 (pozri bod 14 vyššie), v ktorom už v podstate vyjadrila a odôvodnila toto stanovisko. V bodoch 30 až 34 napadnutého rozhodnutia Komisia v súvislosti s každou spochybňovanou činnosťou uviedla špecifické dôvody, ktoré

boli určujúce na toto posúdenie. V súvislosti s činnosťou vývoja a obstarávania prototypov a režimom práv duševného vlastníctva, ako aj v súvislosti s činnosťou pomoci vnútroštátnym správnym orgánom navyše subsidiárne vysvetlila dôvody, pre ktoré sa domnievala, ak by aj tieto činnosti chcela považovať za činnosti hospodárskej povahy, že nedošlo k porušeniu práva hospodárskej súťaže.

- ¹²⁰ V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že chýbajúce alebo nedostatočné odôvodnenie predstavuje žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí, ktorý je ako taký odlišný od žalobného dôvodu vyplývajúceho z nesprávnosti odôvodnenia tohto rozhodnutia, ktorého preskúmanie patrí do posúdenia dôvodnosti napadnutého rozhodnutia (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. novembra 1997, Cipeke/Komisia, T-84/96, Zb. s. II-2081, bod 47). Skutočnosť, že Súd prvého stupňa sa nevenoval určitým domnienkam uvedeným Komisiou v napadnutom rozhodnutí, preto nebráni tomu, aby povinnosť odôvodnenia bola v prejednávanej veci považovaná za splnenú.
- ¹²¹ Z toho vyplýva, že výhrada založená na nedostatku odôvodnenia musí byť zamietnutá.

O výhrade založenej na údajnom porušení práv na obranu

— Tvrdenia účastníkov konania

- ¹²² Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na v súčasnosti dostupné informácie a dokumenty priložené k napadnutému rozhodnutiu nebola náležite informovaná o činnosti vyvíjanej Komisiou v štádiu prešetrovania sťažnosti. Komisia najmä neuviedla bezpochyby mnohé pripomienky, listy a analýzy, na základe ktorých dospela k svojmu úsudku. To predstavuje porušenie všeobecnej zásady transparentnosti správnych konaní.

- 123 Komisia zdôrazňuje, že táto výhrada sa zakladá na predpoklade, že pri prijímaní napadnutého rozhodnutia musela nevyhnutne vychádzať z veľkého počtu dokumentov, ktoré žalobkyňa nepoznala. Komisia tvrdí, že v liste z 25. septembra 2003 (pozri bod 14 vyššie) osobitne uviedla dokumenty, z ktorých vychádzalo jej posúdenie, dokumenty, s ktorými bola žalobkyňa plne oboznámená a ku ktorým mohla predložiť svoje pripomienky. Všetky dôležité skutočnosti, ktoré Komisia zohľadnila pri prešetrovaní sťažnosti, boli uvedené v predmetných dokumentoch. Preto sa domnieva, že k porušeniu práv na obranu hypoteticky uvádzanému žalobkyňou nedošlo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 124 Najskôr je potrebné všimnúť si, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa údajnej existencie veľkého počtu dokumentov, s ktorými nebola oboznámená, nie sú nijako upresnené. Ak teda nie je možné požiadať žalobkyňu o označenie predmetných dokumentov práve preto, že tvrdí, že Komisia jej ich neposkytla, je nutné konštatovať, že nepredložila dôkazy, na základe ktorých by bolo možné prinajmenšom veriť, že takéto dokumenty existujú a že boli určujúce pri vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Jediný dokument neuvedený v liste Komisie z 25. septembra 2003, ktorý žalobkyňa osobitne označila, konkrétne list z 3. novembra 1998, Komisia následne predložila. Ako však bolo konštatované vyššie, nielen že tento list neodhalil okolnosti, ktoré by mohli podstatným spôsobom ovplyvniť výsledok tejto veci (pozri body 36 až 39 vyššie), ale žalobkyňa navyše o existencii tohto listu a v podstate aj o jeho obsahu vedela.
- 125 Žalobkyňa tvrdí vo svojej žiadosti, že „na základe dokumentov pripojených k rozhodnutiu Komisie“ „očividne dospela“ k záveru, že nebola primerane informovaná o činnosti vyvíjanej Komisiou v štádiu preskúmania sťažnosti.

Napadnuté rozhodnutie pritom nedáva dôraz na žiadne prílohy. Žalobkyňa neupresňuje, o ktoré prílohy by malo ísť, ani ktoré skutočnosti v týchto neupresnených dokumentoch jej umožnili dospieť k tomuto záveru. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia použila veľký počet dokumentov, s ktorými ju neoboznámila, nemožno preto ničím podprieť.

126 Okrem toho Komisia tvrdí, že v prejednávanej veci neexistujú iné relevantné dokumenty ako tie, ktoré sú uvedené v prílohe listu z 25. septembra 2003. Toto tvrdenie posilňuje aj právne posúdenie Komisie, ktorá sa vychádzajúc z už citovaného rozsudku SAT Fluggesellschaft, domnievala, že namietané činnosti Eurocontrolu neboli ako celok hospodárskej povahy a že v každom prípade správania vytykávané Eurocontrol nepredstavovali porušenie ustanovení Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. Toto posúdenie sa mohlo v napadnutom rozhodnutí opierať výlučne o dokumenty, ktoré sú v ňom uvedené na jeho podporu, a nebolo nutné, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, uskutočniť technické analýzy alebo do hĺbky skúmať účinky, ktoré by konania Eurocontrolu mohli mať na hospodársku súťaž v dotknutom odvetví.

127 Z toho vyplýva, že výhrada založená na porušení práv na obranu sa musí zamietnuť.

128 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tretí odvolací dôvod.

129 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že návrh žalobkyne na zrušenie je potrebné zamietnuť.

5. O návrhoch na vykonanie dôkazných prostriedkov

Tvrdenia účastníkov konania

- ¹³⁰ V žalobe, ako aj v podaní doručenom 27. apríla 2005 žalobkyňa predložila návrhy na vykonanie dôkazných prostriedkov. Prvý návrh smeroval k tomu, aby Komisia predložila všetky dokumenty vyhotovené jej oddeleniami, týkajúce sa prejednávanej veci, a akýkoľvek dokument, ktorý dostala od Eurocontrolu vo veci sťažnosti, ako aj kópiu technických analýz, ktoré podľa nej boli uskutočnené buď jej internými alebo externými pracovníkmi. Druhý návrh smeruje na jednej strane k vypočutiu bývalých generálnych riaditeľov GR „Hospodárska súťaž“ a GR „Doprava“ Komisie ako svedkov, ako aj bývalého generálneho riaditeľa Eurocontrol v súvislosti s obsahom listu z 3. novembra 1998 a analýzou, ktorá je k nemu priložená, a na druhej strane k tomu, aby Komisia predložila dokumenty, k výmene ktorých došlo medzi ňou a Eurocontrol v období po zaslaní listu z 3. novembra 1998.
- ¹³¹ Komisia namieta proti návrhom žalobkyne tvrdiac, že vypočutie v nich uvedených osôb nemôže priniesť žiadne ďalšie potrebné dôkazy na preskúmanie napadnutého rozhodnutia a že neexistujú žiadne ďalšie relevantné dokumenty okrem tých, ktoré sú vymenované v liste z 25. septembra 2003.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ¹³² Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy sa ukazuje, že Súd prvého stupňa môže prakticky rozhodnúť o žalobe na základe návrhov, dôvodov a tvrdení rozvinutých v priebehu písomnej, ako aj ústnej časti konania a s ohľadom na dokumenty predložené účastníkmi konania.

- 133 Za týchto podmienok je potrebné návrhy na výkon dôkazných prostriedkov predložené žalobkyňou zamietnuť.

O trovách

- 134 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.
- 135 V súlade s článkom 87 ods. 4 tretím pododsekom rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozhodnúť, že vedľajší účastníci konania znášajú vlastné trovy konania. V prejednávanej veci vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

- 2. SELEX Sistemi Integrati SpA znáša vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Komisie.**

- 3. Európska organizácia pre bezpečnosť letovej prevádzky znáša vlastné trovy konania.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. decembra 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Pirrung

Obsah

Právny rámec	II - 4804
1. Právny základ Eurocontrolu	II - 4804
2. Právo Spoločenstva	II - 4805
Skutkové okolnosti a konanie pred podaním žaloby	II - 4809
1. Úloha a činnosť Eurocontrolu	II - 4809
2. Konanie pred podaním žaloby	II - 4811
Konanie pred Súdom prvého stupňa a návrhy účastníkov konania	II - 4815
Právny stav	II - 4817
1. O prípustnosti návrhu žalobkyne na zrušenie a/alebo zmenu napadnutého rozhodnutia	II - 4817
2. O prípustnosti nových žalobných dôvodov žalobkyne	II - 4818
Pripomienky účastníkov konania	II - 4818
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4819
3. O prípustnosti žalobného dôvodu predloženého vedľajším účastníkom konania, založeného na jeho imunite podľa medzinárodného práva verejného	II - 4821
4. O návrhu na zrušenie	II - 4823
O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení uplatniteľnosti článku 82 ES na Eurocontrol	II - 4824
O činnosti technickej normalizácie Eurocontrolu	II - 4826
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 4826
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4828
	II - 4855

O činnostiach výskumu a vývoja a najmä obstarávania prototypov a režime práv duševného vlastníctva	II - 4832
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 4832
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4832
O činnosti pomoci vnútroštátnym orgánom	II - 4837
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 4837
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4838
O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení existencie porušenia článku 82 ES prostredníctvom Eurocontrolu	II - 4841
Tvrdenia účastníkov konania	II - 4841
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4843
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí	II - 4846
O výhrade založenej na nedostatku odôvodnenia	II - 4847
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 4847
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4848
O výhrade založenej na údajnom porušení práv na obranu	II - 4849
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 4849
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4850
5. O návrhoch na vykonanie dôkazných prostriedkov	II - 4852
Tvrdenia účastníkov konania	II - 4852
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4852
O trovách	II - 4853